

Berlikum (Fr.) March 30 '94

Dear relatives,

It is a long time ago, since I wrote you my last letter. I intended to write earlier after having received your letter from the 15th of November, but a sad event caused some delay. January 25 my youngest brother got a ceribitis and after a sickness of three weeks he died. It is a terrible loss, first to his wife and three children, a daughter and two sons. The elder of the sons had just parted for a visit to my son in U. S. A., before his father fell ill. He stays yet there and will return within a few months, but he will find an empty place.

It is also a loss to his brothers and sisters. We were seven: three brothers, four sisters. All were married and had children, and there was never any loss in the whole family. We had to be thankful. It is therefore, that the blow is so heavy? Maybe, but my brother was an amiable person. Everyone liked him and the whole village was under the impression, as he made his last journey

from our Mennonite church to the grave-yard.

Personally I miss him very much. He lived in the same place and worked many years together. Also he was my substitute. Three years ago, when we made our trip to America, he took care of my banking-business. And always, when I wanted to go for some time, I left my business to him. Now I have to arrange his affairs. I should do it with pleasure, but he does not come back and this is so sorrowful. However we have to resign ourselves to higher dispositions and will try to make the best of it.

We were glad to have such good reports of your family and of the progress of your sons. He also are well, though my wife always has to be careful. She is continually under the supervision of the doctor, one time her heart is not right, another time she suffers with the kidneys a.s.v., but always she is doing her daily work. Our both children have a good health. The daughter is a diligent teacher. The son with his family now lives in New-York. Last fall he had to leave his

home in Cresskill - New Jersey. He could no longer pay the redemptions and interest he was due and then the former owner has got back his properties. This meant a terrible loss to him, because he bought the properties in 1929, just before the depression came. He has struggled with the courage of despair, but the hard times were too strong. Since he left Cresskill, things turned to the good. During the winter months and also for the present he has plenty of work. So we hope he will come out of his losses and once come to prosperity.

Prosperity, it is always and everywhere the thing people is looking for. Sure, we may believe the deepest depression has passed, but the redress is going very slowly. If our president did his very best to bring back prosperity to U. S. A. His endeavours costed milliards of dollars to the country, manyone is duped in his possession by the devaluation of the dollar and what is reached? He will agree, improvement came in many respects, but it is far to dare say, prosperity came back, unemployment disappeared and

everyone in U. S. A. is contented. I see it in this way, there are neglected some economical principles. And I repeat, what I wrote before: if Mr. Roosevelt not had prevented the Economical Conference to do its work, we were advanced more. He is seeing his fault. Now Mr. Child is visiting the European countries to prepare another conference with the aim to ameliorate international trade and to steady currencies. A "splendid isolation" does not fit in present times. The countries have to co-operate to get better conditions. And it seems to me, U. S. A. is on the right way to do so. Don't we hear voices of connection to the International Court in The Hague? And once connected, will not follow an accession to the League of Nations? Both institutions are propagated by American citizens and surely it would give a stimulation to better times, if your big country decided to accede to. I hope so with all my heart.

For the present no more. We beg you to remit our cordial greetings to your whole family, specially to your dear mother and include our best wishes to you, your wife and your sons.

C. L. Boomsma
J. Boomsma. Kuipers

Lriel 14 Dec 1878

Liefde Vrouw en Kindere

Daar ik u een brief van Rotterdam heb
ge schreven en mij Reis be kent ge maakt
dat ik daar ge zont en wel bin over ge
kome en dat ik u later meer zou schryfe
Zoo ben ik dan Vrijdag den 7 Dec des avonds
by vader aan gekome daar hij net in den
winkel was en hem dan daar voor eerst
zag u kunt wel denke hoe ik ge voel toe
toen ik de dezer in kwam vader kende
mij niet dus was heel wat ont huzsett
maar het viel mij mede hem nog in een
goede ge zondheid te mogen ont moete
en u kunt wel denke welk een groote
blyd schap dat was moeder is haast niet
ver andert is nog zoo bluck dat zy nog
de jonge meisjes over hoop van merke hem
Maria zoude ik niet ge kent hebben
Zy kende mij ook niet liet er goed uit
toen ik te Hellevoet sluis binn kwam
heb ik dadelyk aan vader ge telegraafteert
en is toen ~~dan~~ heeft vader dadelyk aan
broeder Adrianus ge schreven maar had
den brief niet ont vange Zoo heb ik dan
maandag naar Adrianus ge telegraafteert

en is toen dan dadelijk over ge kome
dat was eerst dinsdag avond toen hij kwam
dus was ik al 4 dagen hier ik was dinsdag
middag met Hendrik van Heino om naar
Rossum by Abraham om ge weest en hij
was in die ^{tijd} ge kome toen ik van Rossum
kwam kwam hij mij tegen wij ont moeten
elkander maar kende elkander niet
hij is veel ver andert is 3 duim langer
als ik maar in de 2maarte soude hy het
ver lieren ik meeg zo wat 45 pond
2maarder als hy of schoon hij goed
ge sond is des Avonds dat ik aan ge
kome was kunt u wel denke dat het
heele huis vol volk was van familij
en school Kamerade welk ik sommige
van kende maar de meeste waren mij
on bekend maar toch zijde zy dat ik
er goed uit zag maar vele zeide
Bagger hij liet er toch goed uit ge
kunt zien dat in ^{er} America goed brood
ge bakke wordt ik heb die meek die
ik hier ben meer af ge praet als dat
ik in America in een jaar soude doen
want zij alle ^{zijn} nieuw skierig daar ik
soms wel is een herberg aan het praten
ken dan ge moonlyx al het volk ^{dat} daar
in is met open mond staan te luisteren
morgen gaan van daag gaan ik en

Adrianus naar Antwerpen om zyne
Timmerkisten te halen daar hij van
winter te huis zal blijven en dan gaat
hij met mij naar Vriesland ik heb
gisteren 2 brieven naar Vriesland ge-
stuurt Namelyc een naar Groot
vader en oom Hyltje Boerstra en be-
kent ge maakt dat ik eer daags hen
een bezoek zal brengen ik zal nu ~~nu~~
eindig ik dank zoo wat 4 weken in
Nederland te blijven zoo dat ik tussehen
den 15 en 30 January meer weg zal gaan
ik zal u nader dan wel schryfen
welke boot en tyd ik zal van Rotterdam
af reisen nu eindig ik met de wenning
dat u dese in zoo een goede gezond-
heid moogt ont vange als toen ik hem
schreef ont vangt de Hartelyke groet
nis van ons

Zoo noem ik mij ~~Adrianus~~

Uw man en vader Jahn Raggeman
Kust de Kleinere van mij

Driel 15 Dec 1877

Geachte Dochter Neeltje

Hiernevens Zult uw Zien dat uw man
mijn Zoon Jan hier gezond en wel is
aangekomen het was voor allen die hem
van vroeger kende en ook van vele die van
Zyn overkomst hadden gehoord een verras-
sing Zaturdag na Zyn aankomst was het hier
Zeer druk en kon een ieder geen antwoord geven
op hunne nieuwsgierige vragen maar Zondags
daar nu was het een drukte van belang toen
kwamen er van elders en onder deze ook van
familie doch toen was ons huis zo vol dat Zy
een ieder geen zitplaats konde krijgen en onder
de aanburenden praten dat ik een poosje naar bed
weet een ieder had er schik mede om dat
dit zoo fatsoenlyk ging een ieder was er van
overtuigd dat het zoo netjes ging Zonder een
toem van leigntaal of van andere shopwande-
te gebruiken nu nog iets van de kleine wilken dat die
Zoo by de hand was met praten als hy hier was Zou hy
als hy op Zyn praten Engels veel drukte hebben met
de kinderen Nu Neeltje en verdere familie van
Karte gegroet van Moeder en uw Zuster en ik en kom
ook Zoo eens een dag by ons uw vader W. Baggerman

Buffalo 20 nov. 1877

Ge Liefde vrouw!

Daar ~~ry~~ ^{is} van morgen dins
dag om 8 uur hier zijn aan
ge komen en moeten tot van
middag 10 minute voor 3 uur
wagte eer dat de trein afgaat
naar New York zoo had ik tyd
u eenige regelen te schryfe wy
zijn in goede ge Zond heid aan
ge kome in Buffalo en nu loopen
ik en Karel de stad is door
om ^{de spoor} ~~het~~ eens te bezien en zullen
dan morgen woensdag om 7 uur
morgens ^{te New York} daar zijn en dan wel

ik u dadelijk weder schryfe

Zyt van ons ge groet Zoo
noem ik my u lief hebbende
echt genoot

John Baggerman

Driel den 2 January 1870

Ge Liefde vrouw kinderen en familie

Den brief van Willem van den 18 Dec
heb ik van morgen ont vange. Aan ge naam
was het mij van u te hooren en was
Leer ver blijd om euer alle ge zondheid daar
uit te ver nemen maar was Leer treurig
bij het leren dat u dag of nacht geen
rust hadt Lieve vrouw stelt die gek
heid maar een beetr uit het hoofte het
zal nu niet meer zoo lang duuren
te tyd kort al hart op en heb maar geen
Kommers over mij want ik ben nog geen
minut ziek ge meest ik heb het Leer drun
ge hadt om de familij te bezoeken en ben
nog lang niet over al ge meest ik ben
aan Zeker van plan om den 19 Januari
met het Stoomschip ~~Caland~~ van Rotterdam
af te gaan dus ongeveer 3 a 4 weken na
u desen brief ont vangt hoop ik te huis te
Zijn ik heb een brief van Karel Hoffman

uit Amsterdam ge hadt en schryft my nu
weder met my te rug naar America gaat
dus heeft het ge heel niet naar zyn zin
ix londe hier ook niet graag meer wille
wonen zoo heb ix dan weder goed ge talschag
op mijn te rug Reis Karel komt in het
laatste van de week naar Driel en zal
dan hier blijven tot dat wij op reis gaan
ix en Adrianus zyn al naar Vriesland
ge meest en hebben de gehele familie
zoekt wij zyn daar een meer ge meest en
zyn daar Leer Vriendelyk ont haalt zy heb
ben ons met het rytuig over al heen ge
bracht daar zy niet wilde dat wij liepen
het eerste waar wij dan kwamen was by
Hylte oom die man was meer dan Vriend
lyk en zyn van daar naar groot vader ge
gaan hy was Leer Blyde dat ix hem kwam
op zoeken hy is nu 82 jaar en is nog zoo
vlug dat hy iedere donderdag naar Leem
warden naar de markt ryt hy is dan met
ons naar zyn Zoon Willem ge meest

Groot vader heeft een flinke boerdery hij heeft
zoo wat 25 of stukks beeste op een rei staan
en o mooie paarde houdt een voor zijn rij
paard een hard draver die hadden wy in het
rytting heeft al 6 pryzen daar mede gewonnen
wy reden door Vriesland als eerste Big Bag
toen in van hem wegging en af scheid nam
liggde de traaner over zijn wangen daar
hij veel denkt van zijn klein kinderen te
meer dat zy alle goed op paste welke
voor hem in zijn ouden dag een groote vreug
de is meer wil ik voor eerst van Vriesland
niet schryfen anders Ron ik wel een dag
aan de gang blyven Vader en moeder zijn
nog al kras in haar ouden dagen en kunnen
haren ^{zaken} nog leer goed na gaan Vader is leer
groots op mij te meer daar in hem zoo
een groote eer te mosen heb in Lyns ouden
dag en om dat ik er zoo goed uit zag
met de kleine Willie zijn potret heeft
hij wat schik. graag soude hij ge wilt
hebben dat ik hem had mede ge bragt

Luster Maria maakt het goed gaat eenige
dagen in de meek uit naaijen en is verders
te huis Broeder Adrianns maakt het
goed zoo lang ik hier ben werkt hij niet
maar ik ook heen gaan mij zijn altijd
te Lamen hij be wijst mij groote vriend
schap Nu eindig ik met de wens dat
u deze ingezondheid moogt ontvange
ontvangt de Hartelijke groetnis van
ons die zich noemt u dierbare
Egtgenoot en Vader ^u Jan Baggerman

P.S. Dit is nu de derden brief
die ^{ik} ge schreven heb na dat ik in
Nederland ben namelijk den eerste den
7 December van Rotterdam den tweede
ongeveer 10 dagen daar na en dit is
nu de derde en zal nu niet meer
schrijven daar de tyd opruist Nu
stelt u maar gerust veel denk ik
over u en de kinderen Kus de kleine
van mij Nog maals g. groot Jan Baggerman

¹⁸⁷⁸
is gestorven 18 Februarij Jan
Baggerman
Jan Baggerman is geboren
in jaar 1843 den 16 Januarij.

is getrouwd den 30 December 1869

M. Caroline is geboren

den 22 November 1850 is gestorven
tuschen 23. en 24 Junij 1871.

Mijn Zoon Willem is geboren

den 5 Februarij 1871. is gestorven

den 10 Junij 1871.

Nr

Jan Baggerman is getrouwd met
Beetje Boekstra den 24 October 1872

William Baggerman Jr. is geboren
den 20 October 1873.

Letske Baggerman is ge-
boren den 27 Maart 1876

Amsterdam 23 Dec^r '34

Frane. Nict.

Als u de plaats van herkomst leest, zult u wel denken en vragen, een brief uit Amsterdam? Ik zullen u maar gauw uit den droom helpen. Het was ons plan, u tijdig voor de Kerstdagen een brief te schrijven, maar we konden er maar niet toe komen. Ik heb een zeer bewogen jaar achter den rug. U zult wel van liever-
goud hebben gehoord, dat we in Februari een broer hebben verloren. Hoewel het persoonlijk verlies al groot was, had dit sterfgeval ook ten gevolge, dat onze werkzaamheden nogal vrijwat verminderden. Ik had anders steun aan hem. Ik heb ik eens een keer niet, dan vervang hij mij in mijn werk. Nu mis ik dat niet alleen, maar te be-
hoeven van zijn huisgezin heb ik zijn arbeid voor een deel overgenomen. Verder is er

nu een jongen van dertien jaar, die natuur-
lijk school gaat. Die komt iedere dag bij
mij zijn huiswerk maken. Ik heb daarop
het toezicht en help hem bij zijne studie.
Ik begrijpt, dat met een en ander mijn tijd
vrijwat meer bezet is geraakt.

En nu hadden we in November een
nieuw verlies. Eind September werd mijn
oudste zuster ziek. Zij had een timmerman
getrouwd, die het goed had gemaakt, zoodat
ze voor een jaar of drie stil konden gaan leven.
~~Het mocht evenwel niet van langer duur zijn.~~
In Sept. door een soort toeval getroffen,
bleek het alras, dat aderverkalking en hart-
aandoening een herstel uitsloten. Dertien-
de, November kwam het einde. Een nieuw moei-
ten en besloomingen der halve.

Daar komt bij, dat November een voor-
namelijk de laatste helft, voor mij bijzondere
administratieve drukte meebrengt. Aan
Schrijven viel niet te denken. En zoo kwam
December in zicht. Daar zou het wezen. Maar

ook dit viel tegen. Met Sinterklaas gin-
gen we een paar dagen op bezoek naar de
dochter in Assen. Die is daar sedert Mei
directrice van een landbouw. huishoudschool.
Zij kon ons nu geschikt een paar dagen
herbergen. En zoo hebben we die daar is
genoegen gepasseerd.

Na dat feest wachtte ons opnieuw de
arbeid, want we hadden tegen de feestdagen
een bezoek aan Holland in het verschiet. En
zoo zit ik nu hier, zondag voor Kerstmis, in
Amsterdam een brief aan U te schrijven. De
dochter is mede hier. Ze logeert bij een
zuster van de vrouw. Joubje, die een onderwijzer
heeft getrouwd. Zowel dochter als gast-
heer hadden eenig noodzakelijk schriftwerk
en daarom benut ik die gelegenheid, en woordje
aan U te schrijven. Want ik zie het aankomen,
als we de tweede Kerstdag thuis komen,
wacht het werk opnieuw en uitstel zal wederom
het gevolg kunnen zijn.

Ik heb nu al een heel stuk van mijn papier

31.
De brief is af en nu komen we tot de oudst bekende, dat ik hem niet kan posten.
Vindt u het adres in Philadelphia heb. Dat is al wisselen en jaan wisselen.

Vol en u zo onder de hand al enkele dingen ver-
teld. Overigens glijdt ons leven kalm voort.
Onze gezondheid houdt zich dooreengenomen
goed, maar dit jaar is ons natuurlijk niet
onbewogen voorbijgegaan. Van den voor, die
nu al een jaar in New-York woont, krijgen we
gunstige berichten. Overwel de toestand over
het algemeen in Amerika nog te wenschen overlaten,
heeft hij sinds zijn vestiging in New-York goed
werk. Dat is gelukkig: hij heeft moeilijke
jaren achter de rug. Hij hopen hem nog wel
eens keer op te zoeken. Als de tijden wat
beter mochten worden, staat 1936 voor dat
bezoek op het programma. Het is dan vijf
jaar geleden, dat we er voor het eerst waren,
en ook u bezochten.

Als u dit schrijven ontvangt, zijn we reeds
het Nieuw jaar ingetreden. Ik hoop, dat u
met de Uwe en goede Kerstmis hebt mogen vieren
en het Nieuw jaar voor onze Amerikaansche
vrienden veel goeds in den schoot heeft.

Met hartelijke groeten aan allen, en in het
bijzonder aan u en Uwe kinderen.

G. L. Joornema
J. Joornema. Kupens

Aug. 11th

HOTEL TERMINUS

'S-GRAVENHAGE

DIRECTIE: G. VAN STIGT & ZONEN.

ONDER ZELFDE DIRECTIE:

HOTEL DES PAYS-BAS - UTRECHT
HOTEL TERMINUS - UTRECHT

'S-GRAVENHAGE,

Aug 11th 19th

Dearest Emma:-

We are still here in Leeuwarden had a nice auto ride in the country yesterday, it all looks green and pretty all flat & very much salubrious. In the afternoon one of the men called on me & took me to the club where we had a game of billiards, I played poorly but enjoyed meeting some of the Dutch merchants retired Baron and professors of the city. Mr Sylstra our relative told us that the Dutch women were all surprised that ^{we} could speak Dutch with them, they say they can understand every Dutch very well, & I can understand them quite good. We had a very interesting evening at Mr & Mrs Sylstra's home, they are both very friendly he is a business man we found a great deal of interesting things to talk about he speaks some English & German frequently we would speak German, I adopted

young girl of the Sylstra
Austrian, said I speak German better than
Dutch. The Germans send car loads of
children who are taken care of by the
Dutch, mother saw a car load go back
they said they had been here a year.

A German girl at the hotel asked
if we could not use some German
girls in America as she wished to come
over. Some one told me to bring
three or four for the family I would
have no difficulty in getting them if
the immigration laws would permit
them to enter.

This afternoon we take an auto
ride in the country and visit more of
the relatives.

This evening we visit at the home
of the sister of Mrs Sylstra.

I have not received any mail
since your letter of July 16th which
came to Brussels Aug 1st Miss Watson
promised to send mail from London
but none has reached here as yet.

I am homesick for mail it gets on
my nerves to be disappointed. I

hope you are well & happy I know you
are getting my mail about every other
day. With a good hug & a Kiss

I am Your dearest
Will

Belgium (Fr.) Dec 11 '33.

Dear family,

Though it is only a couple of weeks since I received your last letter, I want to answer to it, because we come in view of Christmas and the end of the year. I will express my best wishes to you and your family, hoping you may have together a pretty Christmas-time and a happy New-year. I agree with you, circumstances are not very favourable to cherish good hopes from the future. Seeing on the relations between the nations, there are many reasons for fear. I myself see the principle menace from Japan. This country is too little for its fast increasing population. Its technical development is astonishing and because the people there works at very low wages, it sends its cheap products all the world over. In Dutch-India and English-India these products compete with those from here and Great Britain, specially textile goods and even in our own country they offer for instance iron products below the same products from Germany. Moreover the Japanese have a strong army and navy and they use the half of their budget to fortify them. I regret very much, that all the nations not are united in the League of Nations. It seems to me the only way to prevent disasters. A couple of years ago a friend of mine in New Jersey sent to me a speech held to the students of the university of Princetown. It had my full agreement. It was a pleading for United States' join to the International Court in the League and the League of Nations. It contained an enumeration ~~from~~ of what already was done. Sure these institutions were not yet what they ought to be, but

2,
a comparison with a development of the United States showed, that these institutions and specially the League of Nations had to grow. The first union of your States was not very ideal, but by and by they learned to accommodate themselves to the new settlement and for years the situation has consolidated.

If there is nothing like the League of Nations, we have to wait some time a solution by force. The new connections between the United States and Russia ^{are} is not strange to the menace of Japan, I believe. Japan left the League: it would not be bound by its statutes. For the same reason Germany followed. Instead of fortifying the League by ameliorating its feeble points, those countries prefer to go their own way with intentions we cannot agree. It seems the world did n't pay premium enough in the big war 1914-18. After all, I rather expect to see Japan in war as Germany. This country is too poor and its armement is too insufficient to risk a war. I like to believe, Fred did n't meet a peaceful disposition in Europe. But, you should not forget, there are many countries in our part of the world, and every one has its own troubles in this crisis-time and that gives a very unpleasant disposition.

Yes, our troubles are not yet gone, neither yours over there. I expect, we were much better off, if Mr. Roosevelt had not waived his first plan which he set up in his message to 54 nations on May sixteenth, saying, the Economical World Conference must establish order in place of the present chaos by a stabilization of currencies, by freeing the flow of world trade and by international action to raise price levels." I don't believe, he will succeed

with its Brain-trust to give to the United States their former prosperity. I rather fear the contrary. It did you cost already 15 milliard of dollars and what will be the end? If all goes peacefully, I see no other solution as another conference on the same basis that I just quoted. And therewith we have to hope upon the natural reaction that follows a deep fall.

I don't like to talk another time to you of inflation, I fear to annoy you. I enclose only a cutting to justify once more the maintenance of the gold-standard. And I will quote a sentence from an article in the Saturday Evening Post from Aug. 12. '33, entitled, "The hundred days" by Garet Garrett. After having described the development of the power granted to your President and the agreement of the new acts in the name of emergency, the writer tells, all the new measures costed already (Aug. 12, '33) 11 billions of dollars. "Much more important than eleven billions of dollars is the moral cost. The third consequence of revolution, beyond the transfer of advantage and wealth, is a disaster to moral distinctions. What happens when the Government breaks its word? What happens when you cannot believe what is written on the face of its bond? What happens to the private sense of contract when the Government with entire impunity may repudiate its contract with all creditors and be applauded for it? On April 23 the Government offered \$500,000,000 three-year 2 1/2 percent Treasury notes, recommended them particularly to small investors and explicitly said: "... The principal and interest of the notes will be payable in United States gold coin of the present standard of value." Only 33 days later, by joint resolution of Congress, the Government repudiated this contract, declared the gold clause in this and all other Government

4.)
obligations to be contrary to public interest and therefore invalid, and asserted its right to pay the notes in any kind of paper money it might see fit to print." a.s.v.

Our government is going on to save as much as possible to make ends meet of the budget. In every direction it uses the knife to apply sobriety. And so we have to live very economically. It is the right way to come out of the misery. We have a strong government with ministries of divers colours - you know we have many parties with different programs - but except the communists and socialists, all parties support the government in sobriety and to help the people to come through the difficulties.

I will finish my letter by telling some particularities and fix at first your attention upon the used stamp. Beneath you see printed: "for the child". Our post-administration sells in the last weeks of the year stamps which cost some more as the common stamps. The surplus serves to stipulate all the institutions in the country which mean to ameliorate the fate of the poor, needy child. In that way they assemble an amount of more than 200.000 guildens.

We are very glad to have such good reports about your own family, your mother and sister. We also rejoice ^{at} a good health, the same our children. Our son was very unfortunate for the last years, he lost a lot of money by little work, some failures and a dear living home. Happily it goes better now. He lives at present in New York and has very good earnings.

It did not come to a damage suit for the known accident. The insurance Company made failure and we got nothing at all.

We repeat our best wishes to you all and include our kind regards first to your mother and further to all we made their acquaintance

C. L. Boomsma
J. Boomsma. Kupens.